

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 44. Attici obitus. Sisinnius Episcopus Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

quum est! Vicies. Amen! Amen! Quater decies. Præter plures acclamationes alias. Quibus auditis, S. Augustinus ait: *Bene est! offeramus Deo Sacrificium! & dum oramus, rogo vos, ut omissis privatis vestris necessitatibus, & negotiis, pro hac Ecclesia, pro me, & Presbytero Eraclio Deum deprecemini.* Ex-
 to. 5. ep. Aug. in fine Serm.
 tat aliquis Eraclii Sermo, qui in istis circumstantiis dictus videtur, nam principaliter S. Augustini laudibus redundat. Dicit, se multo tempore ejus Discipulum fuisse, & nihilominus ætate jam matura Hipponem venisse, ex quo colligitur, non ita stricte accipiendum, si eum S. Augustinus juvenem dicat.

§. XLIV.

Attici obitus. Sifinnius Episcopus Constantinopolitanus.

Interim alius Constantinopoli sedebat Episcopus. Atticus mundo exiit decima Octobr. Theodosio undecimo, & Valentiniano primo Consulibus, id est, anno 425. cum sedisset annos ferme viginti. Laudatur, quod pacem Ecclesiæ reddiderit, dum S. Joannis Chrysostomi Nomen Dypticis restituit. (*) Chari-

LII 5 tas

(*) Ergo Communio, sine qua pax non est, Ecclesiæ Constantinopolitanæ cum Romana rediit, quod Interpres Protestans perperam negat.

Sæculum V.
A. C. 426.

tas quoque ejus in pauperes laudatur; non satis ipsi erat, suæ Diœcesis egenos adjuvare, sed etiam ad vicinas urbes eleemosinas submittebat. Habemus Epistolam, quam hac in materia ad Calliopium, Ecclesiæ Nicænæ Presbyterum, dedit, trecentos aureos submittens, cum mandato, has pecunias pauperibus, mendicare erubescens, distribueret, & non talibus, qui inverecunde mendicitatem profiterentur; sed ad diversitatem Religionis non attenderet. Supererat quædam Novatianorum Secta, quam Sabbatianorum, seu Protopaschitarum appellabant, Lege Theodosii junioris, data 21. Martii, anno 413. ad exilium damnata. Hi Rhodo Sabbatii, Capitis sui, corpus attulerant, atque ad ejus sepulchrum orare solebant; Atticus, corpore noctu auferri jussu, superstitionem abolevit. Cœterum non invitus ferebat, ut Novatiani suos conventus agerent, dicens: *Testes sunt fidei nostræ, in qua nihil mutarunt, etiamsi a tot annis ab Ecclesiâ sint separati.* Hoc intelligendum de fide Trinitatis, nam Novatiani super articulo de remissione peccatorum errabant. Alias Atticus fidei suæ puritatem

Sup. n. 25. manifestavit, cum vigore Episcopali, ut dictum est, Pelagianis repugnavit.

Socr. VII.

c. 26.

c. 27.

Post Attici obitum, multum in Electione Successoris ejus disceptatum. Inter

ter plures eligendos nominati sunt duo Sæculum V.
 Presbyteri, Philippus, & Proclus. Phi- A. C. 426.
 lippus, Sidæ in Pamphilia natus, sub S.
 Joanne Chrysostomo Diaconus, vix ab
 ejus latere discedebat. Litterarum stu-
 dio delectabatur; magnum librorum cu-
 mulum omnis Scripturæ generis colle-
 git. Ipse multa scripsit, stilo Asiaticis
 communi, atque inter alia Historiam in
 triginta libros divisam. Omnis popu-
 lus Constantinopolitanus Philippo, &
 Proclo præposuit alium Presbyterum,
 nomine Sisinnium, cujus Ecclesia erat ex-
 tra Civitatem in loco, quem dicebant
Elaia, id est, Oliva, ubi quotannis ma-
 gna solemnitate Festum Ascensionis Do-
 mini Nostri celebrabatur. Sisinnius Lai-
 cis ob pietatem, & charitatem in paupe-
 res charus erat; horum igitur vota in
 Electione prævaluerunt, & ipse 28. Febr.
 Theodosio duodecimo, & Valentiniano
 secundo Consulibus, id est, anno 426.
 ordinatus est.

In Sisinnii Ordinatione, jubente Im- Marc. Can.
 peratore Theodosio, actum est Conci- 426. Phot.
 lium, cui Theodotus Episcopus Antio- Cod. 52. p. 42.
 chenus interfuit. Hoc Concilium ad
 Berinianum, ad Amphilochem, aliosque
 Pamphiliæ Episcopos dedit Epistolam,
 qua statuebatur, ut si quis imposterum
 vel verbis suis, vel factis convinceretur,
 quod de Hæresi Massalianorum sit suspe-
 ctus,

Sisinnius.

Sæculum V.
A. C. 426.

Sup. XIX.
§. 25.

c. 28.

ctus, deponeretur, utcunque promitteret, se pœnitentiam subitum. Is vero, qui consentiret, seu Episcopus sit, vel minorum Clericorum ex numero, idem depositionis periculum incurreret. Nempe omnibus nota erat istorum Hæreticorum simulatio.

Proclum quidem Sisinnius ordinavit Episcopum Cyzicenum, quæ Sedes tunc vacabat; cum vero illuc ire pararet, Cyziceni ejus adventum anteverterunt, & alium, nomine Dalmatium, qui vitam Asceticam profitebatur, ordinarunt. Id factum, dicit Socrates, contempta lege, quæ aliquem ordinare sine consensu Episcopi Constantinopolitani vetebat. Illi vero existimabant, legem adductam solius Attici Personam respexisse. Hæc lex alibi non invenitur. Itaque Proclus sine Ecclesia propria fuit, Presbyter tantum officio fungens; verum non sine fructu Constantinopoli verbum Dei prædicabat. Sisinnius duos annos non integros in Episcopatu transegit, & diem clausit 24. Dec. Hierio, & Ardaburo Consulibus, nempe anno 427. Vir erat simplex & laboris infuetus; cuilibet ad ejus alloquium patebat accessus; hinc quibusdam audacis ingenii hominibus imbecillus videbatur.

§. XLV.